

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Olieprisen er det sidste års tid faldet ganske drastisk, hvilket nu 5 gange har ført til regulering af den almindelige forbrugers oliepris. Samtidig er olie anvendt til industrielle formål, herunder landbrug, blevet holdt fri for afgift, hvilket nu betyder, at olieprisen for erhvervsvirksomheder er helt i bund.

VS finder principielt, at energipriserne bør være ens for alle og anser afgiftsfriholdelsen på erhvervssiden som en skjult erhvervsstøtte.

Såfremt staten ikke refunderede afgift og moms til erhvervssektoren, ville dette have givet staten en ekstra indtægt på 5,5 mia. kr. fra el-energiforbrug og 5,3 mia. kr. fra olieforbruget, altså i alt 10,8 mia. kr. i 1987 ved uændret forbrug og priser.

Til trods for VS' principholdning om ens energipriser for alle er vi indstillet på, at en sådan udjævning er urealistisk at gennemføre i et hug, hvilket er baggrunden for det foreslåede niveau, som dog skal revurderes efter 3 år. På den anden side vil industrien, landbruget m.fl. nok ikke undlade at protestere kraftigt over selv denne relativt beskeden ændring. VS skal hertil anføre, at næppe nogen erhvervsvirksomhed i forvejen havde kalkuleret med dette prisfald, ligesom der ingen garanti er for, at prisen ikke stiger til det gamle niveau igen. Derfor finder VS, at det er et fuldt forsvarligt indgreb, som i øvrigt slet ikke kan sammenlignes med de indgreb, almindelige borgere i øvrigt er blevet præsenteret for i især de seneste år.

Den meget ustabile pris på olien og de meget lave energipriser i øvrigt stiller sig efter VS' mening klart i vejen for en rimelig udnyttelse af lokale energiresourcer, herunder vedvarende energi. Ligeledes stiller dette sig i vejen for en miljømæs-

sigt forsvarlig udvikling med hensyn til kulforureningen og landbrugets forurening.

Efter forslaget lægges erhvervenes energipriser fast på niveauet fra 1983 og tilnærmes derefter gradvis i løbet af 10-15 år til forbrugerpriserne. Hvis ikke verdensmarkedspriserne på energi sprænger alle rammer med udsving på mere end 250 procent, betyder det, at virksomhederne nøje kan kalkulere de langsigtede fordele ved energibesparende foranstaltninger.

Ved en fastlåsning af energiprisen på et rimeligt niveau, vil det i langt højere grad kunne lade sig gøre at foretage realistiske økonomiske beregninger forud for en beslutning om f.eks. at investere i et biogasanlæg (fællesanlæg eller gårdanlæg), hvilket er en nødvendig forudsætning for, at naturgødningen betragtes som en energiresource og ikke bare noget, som der inden 1990 skal ofres 3 mia. kr. på at opbevare i en vis periode af året. Tilsvarende betragtninger gør sig gældende for en lang række investeringsovervejelser i de forskellige erhverv. VS er overbevist om, at udnyttelse af vedvarende energi er kommet for at blive, og det bør være en statsopgave at sikre, at vejen banes for udbygningen heraf i størst mulig grad - ikke mindst af hensyn til miljøet, hvor naturgødningen jo spiller en ikke uvæsentlig rolle for vandforureningen i danske vandløb, søer og havene omkring os.

VS ser frem til, at Folketingets partier, som jo stort set alle har givet udtryk for, at nu skal der gøres noget ved miljøet, også benytter den efter VS' mening for samfundet ganske gratis chance til at gøre noget effektivt, der virkelig batter.

Som beregningsgrundlag for et forventet afgiftsproveneru på 3,7 mia. kr. er taget udgangspunkt i energiforbruget i 1985:

DANMARKS ENERGIFORBRUG I 1985 I PJ (= 10⁶ GJ)

Formål	el	olie	naturgas	kul	ve	bygas	fjernv.	i alt
Rumopv.	5	120	6	4	8	3	74	220
Proces.	35	85	5	17	4	-	3	149